“Khởi đầu của sự mặc khải được ban xuống cho Thiên Sứ của Allah là những giấc mơ tốt đẹp

Bà 'A-ishah, mẹ của người có đức tin nói: “Khởi đầu của sự mặc khải được ban xuống cho Thiên Sứ của Allah là những giấc mơ tốt đẹp, và những mơ Người nhìn thấy là sự thật như ánh sáng ban ngày rực rỡ, và sau đó tình yêu ẩn dật đã được ban tặng cho Người. Người thường ở một mình trong hang động Hira’. Người thường ở lại trong hang động Hira’ này để tịnh tâm và thờ phượng (một mình Allah) trong nhiều ngày rồi mới trở về nhà. Người thường mang theo thức ăn và khi hết thức ăn thì Người quay lại với Khadijah để lấy thức ăn. Và Chân lý đã đến với Người khi Người đang ở trong hang động Hira'. Thiên Thần (Jibril) đến với Người và yêu cầu Người đọc. Người trả lời: “Tôi không biết đọc.” Thiên Sứ của Allah nói, “Thiên Thần bắt lấy Ta và ôm chặt Ta rất mạnh đến mức Ta không thể chịu được nữa thì ngài thả Ta ra, và ngài yêu cầu Ta đọc và ta trả lời, ‘Tôi không biết đọc.’ Sau đó, ngài lại bắt lấy Ta lần hai và ôm chặt Ta cho đến khi Ta không thể chịu được nữa thì ngài thả Ta ra và một lần nữa ngài yêu cầu Ta đọc nhưng Ta trả lời: ‘Tôi không biết đọc’ Sau đó, ngài bắt lấy Ta lần thứ ba và ôm chặt Ta rồi thả Ta ra và nói, {Hãy đọc! Nhân danh Thượng Đế của Ngươi, Đấng đã tạo. Đấng đã tạo ra con người từ một cục máu. Hãy đọc! Quả thật, Thượng Đế của Ngươi là Đấng Quảng Đại.} [chương 96 – Al-‘Alaq, câu 1 - 3]. Sau đó, Thiên Sứ của Allah quay trở về với trái tim đập mạnh. Người nói với Khadijah bint Khuwailid và nói, “Hãy đắp chăn cho ta! Hãy đắp chăn cho ta!” Bà đắp chăn cho Người cho đến khi nỗi sợ hãi của Người qua đi và sau đó Người kể cho bà nghe mọi chuyện đã xảy ra và nói, “Ta sợ rằng điều gì đó có thể xảy ra với ta.” Bà Khadijah trấn an Người, "Không có chuyện đó đâu! Allah sẽ không bao giờ làm ô nhục chàng. Bởi chàng luôn giữ mối quan hệ tốt đẹp với người thân và họ hàng của mình, thường giúp đỡ người khó khăn và những người nghèo khổ, thường tiếp đón khách của chàng một cách hào phóng và chàng luôn giúp đỡ những người gặp nạn và yếu thế." Sau đó bà Khadijah đưa chồng mình đến gặp người anh họ của bà là Waraqah bin Nawfal, người đã chuyển đổi sang Công giáo trong thời tiền Islam và biết viết tiếng Do Thái. Ông đã viết Kinh Injil (Tân ước) bằng tiếng Do Thái nhiều như Allah muốn ông Viết. Và thời điểm đó, Waraqah đã là một ông già bị mất thị lực. Bà Khadijah nói với ông Waraqah, "Hỡi anh họ của tôi! Hãy nghe câu chuyện của người cháu của anh." Waraqah hỏi Thiên Sứ Muhammad, "Này cháu của ta! Cháu đã thấy gì?" Thiên Sứ Muhammad sau đó mô tả những gì Người đã thấy. Ông Waraqah nói, “Đây chính là Jibril, vị Thiên Thần được cử đến với Thiên Sứ Musa (Moses). Ta ước mình còn trẻ và có thể sống đến thời điểm mà người dân của cháu sẽ đuổi cháu ra khỏi xứ.” Thiên Sứ của Allah hỏi: “Họ sẽ đuổi cháu ra khỏi xứ ư?” Waraqah trả lời một cách kiên định: “Đúng vậy, Bất cứ ai đến với điều tương tự như những gì cháu mang đến đều bị thù địch; và nếu ta vẫn còn sống cho đến ngày đó thì ta sẽ ủng hộ cháu mạnh mẽ.” Nhưng sau vài ngày, Waraqah qua đời và sự mặc khải cũng tạm dừng một thời gian.

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Mẹ của người có đức tin, bà 'A-ishah cho biết rằng lời mặc khải đầu tiên được ban cho Thiên Sứ của Allah là một giấc mơ thật trong giấc ngủ. Trong giấc ngủ, giấc mơ mà Người nhìn thấy rất rõ ràng giống như ánh sáng ban mai. Sau đó, sự ẩn dật trở thành điều yêu thích đối với Người, và Người thường ở một mình trong hang động Hira' và thờ phượng ở đó suốt đêm trước khi trở về với gia đình mình, Người thường mang theo lương thực cho việc đó cho đến khi quay trở lại với mẹ của người có đức tin, bà Khadijah để lấy thức ăn. Và trải qua nhiều đêm như vậy, cho đến khi mệnh lệnh thực sự đến với Người khi Người đang ở trong hang động Hira'. Thiên Thần Jibril đến với Người và yêu cầu Người đọc. Người trả lời: “Tôi không biết đọc.” Thiên Sứ của Allah nói, “Thiên Thần bắt lấy Ta và ôm chặt Ta rất mạnh đến mức Ta không thể chịu được nữa thì ngài thả Ta ra, và ngài yêu cầu Ta đọc và ta trả lời, ‘Tôi không biết đọc.’ Sau đó, ngài lại bắt lấy Ta lần hai và ôm chặt Ta cho đến khi Ta không thể chịu được nữa thì ngài thả Ta ra và một lần nữa ngài yêu cầu Ta đọc nhưng Ta nói: ‘Tôi không biết đọc’ Sau đó, ngài bắt lấy Ta lần thứ ba và ôm chặt Ta rồi thả Ta ra và nói, {Hãy đọc! Nhân danh Thượng Đế của Ngươi, Đấng đã tạo. Đấng đã tạo ra con người từ một cục máu. Hãy đọc! Quả thật, Thượng Đế của Ngươi là Đấng Quảng Đại.} [chương 96 – Al-‘Alaq, câu 1 - 3]. Vì vậy, Thiên Sứ của Allah trở về nhà với những câu Kinh, trái tim Người run rẩy vì sợ, vì vậy Người nói với vợ mình, mẹ của người có đức tin, bà Khadijah bint Khuwaylid: “Hãy đắp chăn cho tôi! Hãy đắp chăn cho tôi!” Bà đắp chăn cho Người cho đến khi nỗi sợ hãi của Người qua đi và sau đó Người kể cho bà nghe mọi chuyện đã xảy ra và nói, “Tôi sợ rằng bản thân mình sẽ chết.” Bà Khadijah trấn an Người. "Không đâu! Allah sẽ không bao giờ làm ô nhục chàng, vì chàng là ngươi luôn giữ mối quan hệ tốt đẹp với người thân và họ hàng của mình, chàng là người thường giúp đỡ người khó khăn và những người nghèo khổ, chàng là người thường tiếp đón khách của chàng một cách hào phóng, và chàng luôn là người giúp đỡ những người gặp nạn và yếu thế." Sau đó bà Khadijah đưa Thiên Sứ của Allah đến gặp người anh họ của bà là Waraqah bin Nawfal, người đã chuyển đổi sang Công giáo trong thời tiền Islam và biết viết tiếng Do Thái. Ông đã viết Kinh Injil (Tân ước) bằng tiếng Do Thái nhiều như Allah muốn ông Viết. Và thời điểm đó, Waraqah đã là một ông già bị mất thị lực. Bà Khadijah nói với ông Waraqah, "Hỡi anh họ của tôi! Hãy nghe câu chuyện của người cháu của anh." Waraqah hỏi Thiên Sứ Muhammad, "Này cháu của ta! Cháu đã thấy gì?" Thiên Sứ của Allah sau đó nói lại những gì Người đã thấy. Ông Waraqah nói, “Đây chính là Jibril, vị Thiên Thần được cử đến với Thiên Sứ Musa (Moses). Ta ước mình còn trẻ và có thể sống đến thời điểm mà người dân của cháu sẽ đuổi cháu ra khỏi xứ.” Thiên Sứ của Allah hỏi: “Họ sẽ đuổi cháu ra khỏi xứ ư?” Waraqah trả lời: “Đúng vậy, bất cứ ai đến với điều tương tự như những gì cháu mang đến đều bị thù địch; và nếu ta vẫn còn sống cho đến ngày đó thì ta sẽ ủng hộ cháu mạnh mẽ.” Nhưng sau vài ngày, Waraqah qua đời và sự mặc khải cũng tạm dừng một thời gian.

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/66303